

רע"פ 894/16 - שלום פרץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 894/16

לפני:
המבקש:
כבוד השופט א' שהם
שלום פרץ

נגד

המשיבה:
מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, מיום 18.1.2016, בעפ"ג 62780-11-15, שניתן על-ידי כב' השופטים: ד' ברלינר - נשיאה; ג' קרא - סג"נ; ו-ש' יעקובוביץ - נשיאה; ג' קרא - סג"נ; ו-ש' יעקובוביץ

בשם המבקש: עו"ד אמיר מורשתי; עו"ד נס בן-נתן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטים: ד' ברלינר - נשיאה; ג' קרא - סג"נ; ו-ש' יעקובוביץ), בעפ"ג 62780-11-15, מיום 18.1.2016, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופט ע' דרויאן), בת"פ 60191-06-13, מיום 18.10.2015.

רקע והליכים קודמים

2. המבקש הורשע, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה

עמוד 1

עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש]. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 23.6.2013, בשעה 20:30 או בסמוך לכך, החזיק המבקש בדירתו שבקריית אונו, 31.05 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קוקאין, שלא לצריכה עצמית.

3. בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשיו של המבקש, נתן בית משפט השלום את דעתו לחומרת העבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בה הורשע המבקש, עבירה המסבה נזקים אישיים וחברתיים רבים, ומובילה לעבירות נלוות של אלימות ורכוש. על רקע זה, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, נקבע כי מתחם הענישה עבור מעשיו של המבקש נע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל. לצורך קביעת עונשו של המבקש בתוך המתחם, זקף בית משפט השלום לקולת העונש את עברו הפלילי הנקי של המבקש; את הפגיעה הקשה הצפויה לו ולמשפחתו, מעצם מאסרו; את נטילת האחריות על-ידו; את מאמצי השיקום שהפגין; ואת חלוף הזמן, מאז ביצוע העבירה. על יסוד שיקולים אלו, קבע בית משפט השלום כי יש להשית על המבקש עונש המצוי ברף התחתון של מתחם הענישה. לפיכך, דן בית משפט השלום את המבקש ל-15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. עוד הושתו על המבקש, 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור, במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת סמים מסוג פשע; 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור, במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת סמים מסוג עוון; התחייבות כספית, בסך 2,000 ₪, למשך שנתיים, לבל יעבור כל עבירת סמים; ו-12 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי, למשך שנתיים, החל מיום שחרורו ממאסר.

4. המבקש לא השלים עם חומרת העונש שהושת עליו, וערער על כך לבית המשפט המחוזי. ביום 18.1.2016, לאחר שמיעת טענות הצדדים, החליט בית המשפט המחוזי לדחות את הערעור. נקבע, כי מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום משקף נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, ובפרט כאשר מדובר בכמות נכבדה של סמים קשים מסוג קוקאין, שנתפסו ברשותו של המבקש. עוד קבע בית המשפט המחוזי, כי לא היה מקום לסטות לקולה ממתחם הענישה שנקבע בעניינו של המבקש, וזאת מבלי להתעלם מתהליך השיקום החיובי בו השכיל להשתלב.

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשה שלפני טען המבקש, כי שגה בית משפט השלום בקביעת מתחם הענישה בעניינו; ומשכח שלא לסטות לקולה ממתחם זה, בשל שיקולי השיקום. נטען, כי נסיבותיו האישיות המיוחדות של המבקש מצדיקות מתן משקל יתר לאינטרס השיקומי, והעדפתו על פני יתר שיקולי הענישה. זאת, ביתר שאת, לנוכח תהליך השיקום החיובי בו השתלב המבקש, שיקום אשר יש עשוי לאפשר לו לצאת ממעגל העבריינות ולחזור אל אורח החיים הנורמטיבי. עוד טען המבקש, כי היה מקום להורות על עריכת תסקיר שירות מבחן משלים בעניינו, טרם שנדון ערעורו בפני בית המשפט המחוזי. לשיטתו של המבקש, מן הראוי לערוך תסקיר משלים כגון דא, טרם הדיון בערעור, בנסיבות בהן מדובר במי שערעורו נדון בעת שהוא מצוי בעיצומו של הליך שיקומי. לבסוף, הדגיש המבקש את נסיבותיו האישיות הקשות, המצדיקות, לטענתו, הקלה בעונשו, ובין היתר את היותו אב לשתי פעוטות והמפרנס העיקרי במשפחה; את העובדה כי המבקש שהה תקופה ניכרת במעצר בית בתנאי איזוק אלקטרוני; את היותו עובד מוערך הזוכה לשבחים והוקרה מצד מעסיקיו; ואת מצבו הכלכלי הרעוע.

בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל, אשר הושת על המבקש, ולכך אדרש בהמשך.

6. כידוע, בקשות רשות ערעור ב"גלגול שלישי" בפני בית משפט זה, תתקבלנה במשורה ובמקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או סוגייה ציבורית רחבה, החורגת מעניינם הקונקרטי של הצדדים הישירים להליך, או כאשר קיים חשש מפני עיוות דין או אי-צדק ממשי שנגרם למבקש (רע"פ 809/15 סלאמה נ' מדינת ישראל (1.2.2016); רע"פ 482/16 פלוני נ' מדינת ישראל (24.1.2016); רע"פ 8340/15 פלונית נ' מדינת ישראל (21.1.2016)). לאחר שעיינתי בבקשה שלפניי על צרופותיה, נחה דעתי כי אין מתקיימות במסגרתה אמות המידה המצדיקות מתן רשות ערעור.

עוד יש להזכיר, כי הבקשה דנן מופנית בכללותה נגד חומרת העונש אשר הושת על המבקש. ואולם, כפי שנקבע, לא אחת, לא תינתן רשות לערער ב"גלגול שלישי" על חומרת העונש, אלא במקרים בהם ניכרת סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות (רע"פ 5658/15 סמירנוב נ' מדינת ישראל (24.8.2015); רע"פ 5205/15 טנוס נ' מדינת ישראל (9.8.2015); רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל (28.6.2015)). בענייננו, עונש המאסר שהושת על המבקש אינו סוטה כלל ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות, ובוודאי שאין מדובר בסטייה קיצונית ממדיניות זו.

די בטעמים אלו, כשלעצמם, כדי לדחות את הבקשה לרשות ערעור שלפניי.

7. בבחינת למעלה מן הדרוש, אוסיף כי אין בידי לקבל טענותיו של המבקש, גם לגופו של עניין. בית משפט השלום גזר על המבקש, בסופו של יום, עונש ראוי ומאוזן המתחשב כהלכה בכלל השיקולים הרלוונטיים להקלה בעונש. בית משפט השלום לא התעלם מנסיבותיו האישיות של המבקש, ומן העובדה שזה לו מאסרו הראשון, כמו גם מיתר השיקולים לקולת העונש. בשל כך, גזר בית משפט השלום על המבקש עונש המצוי ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע למעשיו. עם זאת, בית משפט השלום קבע, ובצדק, כי אין מקום לסטות ממתחם הענישה בשל שיקולי השיקום, אף שהמבקש השתלב כהלכה בהליך שיקומי מעין זה. אזכיר, בהקשר לכך, כי על אף חשיבותו הגבוהה של האינטרס השיקומי, הרי שמדובר בשיקול נוסף, אחד מיני רבים, אותו על בית המשפט לשקול בעת גזירת עונשו של הנאשם, לצד יתר שיקולי הענישה האחרים (רע"פ 8977/15 עוז נ' מדינת ישראל (31.12.2015); רע"פ 4218/15 אמסלם נ' מדינת ישראל (18.6.2015); רע"פ 3463/15 קוטוב נ' מדינת ישראל (21.5.2015)). במקרה דנא, קיבל האינטרס השיקומי משקל ראוי בעת גזירת עונשו של המבקש, ושימש כשיקול לקולת העונש. יחד עם זאת, הערכאות הקודמות קבעו כי אין מקום ליתן לאינטרס זה את משקל הבכורה באופן המצדיק סטייה ממתחם הענישה לקולה, ודעתי, בעניין זה, כדעתן.

8. על יסוד נימוקים אלו, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

לפיכך, מתייתר הצורך לדון בבקשה לעיכוב ביצוע העונש. כפי שקבע בית המשפט המחוזי, המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר בימ"ר ניצן, ביום 1.3.2016, עד השעה 09:00, או על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיזן מוקדם, עם ענף אבחון ומיזן של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, א' באדר א התשע"ו (10.2.2016).

שׁוֹפֵט
